

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pomoc przyznana przez Danię na rzecz Post Danmark z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej w 2020 r. jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, ponieważ nie jest zgodna z zasadami ramowymi Unii Europejskiej dotyczącymi pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych⁽¹⁾ (zwanymi dalej „zasadami ramowymi dotyczącymi usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym”) ze względu na to, że:
 - Komisja nie przeprowadziła pełnego i wystarczającego badania tej kwestii;
 - podział kosztów Post Danmark nie jest zgodny z pkt 18 zasad ramowych dotyczących usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym ze względu na to, iż obliczenie nieponiesionych kosztów netto (Net Avoided Cost – NAC) jest błędne pod względem prawnym i faktycznym z następujących powodów:
 - to obliczenie NAC opiera się na założeniu, że przekształcenie Post Danmark miało miejsce jedynie w scenariuszu alternatywnym;
 - Komisja nie wyjaśnia powodów, dla których Post Danmark nie była w stanie podnieść cen w celu pokrycia nadmiernych kosztów związanych z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej;
 - kwota wynikająca z obliczenia NAC jest nadmierna, ponieważ znacznie przekracza straty netto poniesione przez Post Danmark w wyniku prowadzenia działalności związanej z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej, które zostały przedstawione w sprawozdaniu rocznym Post Danmark za 2020 r.;
 - w scenariuszu alternatywnym popełniono błędy;
 - Komisja popełniła błąd w ocenie następujących korzyści niematerialnych związanych z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej: a) aktywów własności intelektualnej; b) ekonomii skali; c) siły negocjacyjnej; d) powszechnego zasięgu; e) powszechnej dostępności i reputacji przedsiębiorstwa;
 - analiza porównawcza przeprowadzona w celu weryfikacji wyników obliczeń NAC była błędna.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji – Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011) (Dz.U. 2012, C 8, s. 15).

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2023 r. – Arysta Lifescience/EFSA

(Sprawa T-222/23)

(2023/C 252/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arysta Lifescience (Noguères, Francja) (przedstawiciele: adwokaci D. Abrahams, Z. Romata, H. Widemann i R. Spangenberg)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji EFSA z dnia 17 lutego 2023 r. (sygn. PAD 2022/175) „Powiadomienie o pełnym ujawnieniu wykazu składników obojętnych występujących w formie użytkowej dla reprezentatywnych zastosowań substancji Kaptan 80 WG w odniesieniu do odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej Kaptan”;
- obciążenie EFSA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dzielący się na dwie części: po pierwsze, naruszenie prawa przez EFSA i dopuszczenie się przez nią oczywistego błędu w ocenie poprzez wydanie decyzji o pełnym ujawnieniu wykazu składników obojętnych występujących w formie użytkowej dla reprezentatywnych zastosowań substancji.

- Strona skarżąca podnosi, że wykaz składników obojętnych, który EFSA zamierza ujawnić – odnoszący się do produktu reprezentatywnego przedłożonego do dokumentacji dotyczącej odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej – stanowi poufne informacje o szczególnym znaczeniu handlowym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. ⁽¹⁾.
- Strona skarżąca podnosi następnie, że powyższe ujawnienie dokonane przez EFSA stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. ⁽²⁾. oraz art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ⁽³⁾. Ujawnienie to stanowi również naruszenie art. 63 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2023 r. – WN/Komisja

(Sprawa T-254/23)

(2023/C 252/66)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: WN (przedstawiciel: M. Velardo, avvocata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 maja 2022 r., na której podstawie strona skarżąca nie została umieszczona na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/380/19-AD 7;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 lipca 2022 r., na której podstawie oddalono wniosek strony skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji o nieumieszczeniu jej na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/380/19-AD 7;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 14 lutego 2023 r., której wydanie przyjmuje się fikcyjnie w związku z niezajęciem stanowiska przez EPSO przez ponad cztery miesiące, i na której podstawie oddalono zażalenie złożone w dniu 14 października 2022 r. w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.